

(לשלוט) נקוראת מ"י, לא מולידה ולא מוציאה נסתורים למיניה, אף על אף שבלם היה טמוניים בה. כיון שברא אלה והחעה בשמו ונקרו אליהם, אז בלהם שם תהזה הוצאה אוטם בשלמותו. וזה הוא בשם יקרא, והואו השם שלו קראו והוציאו כל מין ומין שיתיקימו בשלמותו. כמו זה (שםו לא) ראה קראתי בשם. קורתי שמי שיתיקום בצלאל על קיים שלמותו.

(ישעיה ט) מרוב אונים. מה זה מרוב אונים? זה ראש סדרונות, שעולים בו כל קרצנות וועליהם בו בדרך נסתר. ואפיין כח - זה סוד הקiculos העליון שהעתלה בשם אלהים כמו שאמרנו. איש לא נעדר - מאותם שישים רבו אן שזיהו בכם שם. ומה שום שאיש לא נעדר, בכל מקום שפטו ישראל ונענשו בחטאיהם, נמננו ולא נעדר מאותם שישים רבו אפל אחד כדי לחיות סכל צורה אחת. כמו שאיש לא נעדר למעלה, אף כד לא נעדר למטה.

בראשית. רב המונא הנקן אמר, מצאוו אותיות בהפה. ב"ה בתה וחתלה ואחר כה. ב' בתה וחתלה - כמו בראשית. בראשית אחר מבן. אל"ר בתה וחתלה לאחר כה. אל"ר בתה וחתלה - כמו אלהים, את לאחר מבן. אלא כשראה סקדוש-ברוך-הוא לעשות את הקulos, כל האותיות קיוו נסודות. ואלוים שנעה טרם שברא את הקulos היה מסתכל סקדוש-ברוך-הוא ומשתעשע בהם.

בשראה לברא את הקulos, באו בפניהם כל האותיות מסופם לראם. התחלת האות ת' להכנס בראש. אמרה: רבון העולמים, נוץ לפניו לברא ב' את הקulos חותם שלך אמ"ת, ואפה נקוראת אמ"ת, אני פשלום חותם שלך אמ"ת, ואפה נקוראת אמ"ת, ראיי למלך (אבא) לחתיל באות

אליהם, בדין בחייב דשמא דא אפיק לוֹן בשלומו, ורא הוא בשם יקרא, בההוא שם דיליה קרא ואפיק כל זינא וזינא לאתקיימא בשלימותה. בגונא דא (שםו לא) ראה קראתי בשם. אדרבא שמי לאתקיימא בצלאל על קיים אשלהותיה.

מרוב אונים, (ישעיה ט) מאי מרוב אונים, דא ריש דראין, דסליקו ביה כל רעותין ואסתלקו ביה (ד"ב ע"ט) באורך סתיים. ואמיין כח דא רזא דעתמא עלאה דאסטלק בשם אליהם בדקאנין. איש לא געדר מאונין שתין רבוא דאפיק בחילה דשמא. ובגין דאיש לא געדר, בכל אחר דמיתו ישראל ואתענשו בחובייהו אתמנון ולא אעדר מאונון שתין רבוא אפליו חד. בגין למחיי כלא דיויקנא חדא. כמה דאיש לא געדר לעילא, אף כי לא געדר למטה.

בראשית, רב המונא סבא אמר, אשכחן אתוון בהפכו. ב"ה בקדמיה ולבתר. ב' בקדמיה חיינו בראשית. ברא בקדמיה חיינו אליהם. את לבתר. אלא בך בעא קדשא בריך הוא לمعد עולם, כל אהרון הו סתימים, ותרין אלפין שניין עד דלא ברא עולם היה מסתכל קדשא בריך הוא ואשתעשע בהו.

בד בעא לمبرי עולם, אותו כל אתוון קמיה מסופה ארישייהו. שריאת את דת למייעל ברייש, אמרה, רבון עולם ניחא קמך לمبرי ב' עולם, דאנא חותמא דגושפנקא דילך אמ"ת, ואפת אתקריאת אמ"ת, יאות העולמים. התחלת האות ת' להכנס בראש. אמרה: רבון העולמים, נוץ לפניו לברא ב' את הקulos חותם שלך אמ"ת, ואפה נקוראת אמ"ת, אני פשלום חותם שלך אמ"ת, ואפה נקוראת אמ"ת, ראיי למלך (אבא) לחתיל באות